

Tháng 6, 2021

Trang Nhà
Cursillo Là Gì?

Trung Tâm Học Liệu

Tài Liệu Cursillo

Bản Tin Trung Ương

Xin & Gởi Palancas

Ủng Hộ PT Cursillo

Mẫu Đơn & Thông Báo

Nối Kết & Liên Lạc

National Cursillo Center
P.O. Box 799
Jarrell, Texas 76537
512-746-2020
512-746-2030 (Fax)

EDUARDO BONNÍN AGUILÓ

100 NĂM

TIỂU SỬ VÀ TÂM TƯỞNG - PHẦN 7

II. HỘI NHÓM

 Sự gia tăng Cursillistas vào năm 1949 đã khiến Eduardo phải suy nghĩ làm sao để con số đông đảo các Cursillistas không làm cản trở các thành quả thu hoạch được của các nhóm thân hữu đã có từ năm 1944 mà Eduardo đã coi là yếu tố cần thiết nhất của Hậu Cursillo. Suy nghĩ này xuất phát từ lý lẽ thường tình và ngay lập tức sau khóa Cursillo, thành một phương pháp "**Hội Nhóm**" nhằm chỉ đơn giản là để tiếp tục hành trình Khóa Cursillo. Phương cách này thường được gọi là "Khóa Cursillo quanh năm" để có thể tiếp tục cho ba cuộc gặp gỡ với chính mình, với Chúa Kitô, và với tha nhân.

Eduardo luôn cảm thấy căng thẳng kể từ khi ông đề nghị tổ chức họp Hội Nhóm như một phương cách của Cursillo và như là điều cần bản của Hậu Cursillo. Tất nhiên, không thiếu phản đối, như Cha Juan Capó, “không nhìn thấy ánh sáng tốt”, cho rằng một nhóm giáo dân gập gờ mà không có sự hiện diện của linh mục, thì e rằng phương pháp này sẽ làm mất đi sự nổi bật của linh mục và vai trò của Linh hướng.

Vào tháng 12 cùng năm 1949, trong Hội Nghị hằng năm, một bài thuyết trình về “Hội Nhóm” đã được đưa vào trong chương trình. Eduardo đã trình bày, và chính kết quả của bài thuyết trình đó cũng như sự khẳng định của một số bạn bè thân thiết đã giúp Cha Juan Capó đổi ý. Từ đó, Hội Nhóm thân hữu hàng tuần và Hội Nhóm môi trường (nổi) tại Ultreya đã trở thành yếu tố thiết yếu của Hậu Cursillo và là một phần không thể thiếu của phương pháp Cursillo.

Một điều đã gây chú ý là nhiều năm sau đó, chính Cha Juan Capó, là người đã biên soạn và xuất bản một cuốn sách về Hội Nhóm, có tựa đề, *Hội Nhóm-Lý thuyết về Thực hành*, người đã sử dụng nhiều bài viết và lý luận của Eduardo.

Eduardo Bonnín luôn sống, sinh hoạt Hội Nhóm suốt cuộc đời của mình, ông hoạt động trong vài nhóm hàng tuần - một trong những nhóm nổi tiếng nhất kéo dài hơn 45 năm đồng thời duy trì các cuộc hội nhóm tự phát tại Ultreya. Bất kể rất nhiều công việc của mình, Eduardo luôn duy trì sự hiện diện hàng tuần tại Ultreya và trong các Hội Nhóm.

Ông chỉ vắng mặt vì mắc bệnh hoặc vì điều gì ngoài tầm tay hoặc kẹt phải đi công tác xa.

Chương trình Hội Nhóm mà Eduardo đề ra vẫn còn được sử dụng cho đến nay với nhiều hoa quả phong phú, nơi mà sự trung tín được duy trì với nền tảng khởi đầu bởi việc của Chúa này, là Cursillo Kitô giáo.

ULTREYA

Khi giải thích về Ultreya, chúng ta bắt đầu nói rằng Ultreya là một danh từ cổ được những người hành hương ở Santiago de Compostela sử dụng khi họ gặp nhau để chào hỏi và khuyến khích nhau trên đường đi.

Tiến lên! Sắp đến rồi! Đi thẳng về trước! Ultreya! Bước tới, khi chúng ta chia sẻ cuộc sống mình trong TÌNH BAN.

Sự gia tăng dân số Cursillo với lòng nhiệt thành và tình bạn mà họ đã sống không thể giữ lại cho mình trong phạm vi thân mật và riêng tư. Các Cursillistas gặp gỡ một cách tự nhiên để chia sẻ “mọi người với mọi người” những điều kỳ diệu mà Thiên Chúa đang thực hiện trong họ.

Eduardo luôn cảm nhận tinh tế với những biểu hiện của tình bạn và đã hình dung cho những cuộc gặp gỡ này để duy trì “ngọn lửa thiêng”. Đối với Eduardo, cuộc sống không cần đến các định hướng, nó đã được định hướng, chỉ cần tránh các rào cản và tận dụng sức mạnh tự phát bộc lộ một cách tự nhiên. Từ đó nảy ra chương trình Ultreya bắt đầu với tiếp xúc cá nhân, ... *(xem tiếp trang 2)*

(100 Năm...) “tất cả với tất cả”, mỗi nhóm tối đa sáu người hình thành nhóm nhỏ và sử dụng phương châm như khi sinh hoạt Hội Nhóm thân hữu. Kế tiếp là “*Rollo Chứng Nhân*”, sau đó là “echoes” (hội ứng) và kết thúc bằng việc tạ ơn Chúa.

Và do đó, Eduardo đã hình thành giao tiếp xã hội bằng khóa Cursillo quanh năm. Ultreya là “một cơ hội cho phép những gì tốt nhất của mỗi người đến được với càng nhiều người càng tốt.” (*Eduardo Bonnin, Một Kitô Hữu Tập Sự*, trang 55).

“Ultreya là yếu tố then chốt bảo đảm rằng trong Phong Trào Cursillo, mọi thứ đều là sự thật bởi vì Phong Trào Cursillo là một quá trình của niềm tin cố chống lại sự phát triển của hoài nghi.” (*Eduardo Bonnin, Một Kitô Hữu Tập Sự*, trang 108)

Ultreya là Hội nhóm của các Hội Nhóm.

Các Hội Nhóm tại “Ultreya không thể có độ nồng nhiệt như Hội Nhóm thân hữu nhưng sự hợp mặt tập thể này cần thiết bởi vì nếu mọi người chỉ sống riêng trong nhóm nhỏ, cả nhóm có thể trở nên tự cho mình là trung tâm điểm dẫn đến nguy cơ lớn thậm chí cho mình là những người tốt và có thể gây ra chủ ý chỉ yêu thích nhóm mình”. (*Eduardo Bonnin, Một Kitô Hữu Tập Sự*, trang 107-108).

Mục đích “là làm cho điều tốt nhất của mỗi người đến được với nhiều người nhất có thể để ngày càng có thêm nhiều dạng thái Kitô giáo hơn trong cuộc sống chúng ta

“Ultreya là cuộc liên hoan của cộng đồng tán dương thực tại của những người khác nhau trong sự hợp nhất, những người sống qua kinh nghiệm Kitô giáo, mọi người với tất cả mọi người. Đây là nơi mà qua các cuộc Hội Nhóm tại Ultreya, sự tiếp xúc xảy ra giữa các anh chị em đang sống và cố gắng sống những gì là căn bản của Kitô hữu đích thực trong cuộc sống của họ. Đó là nơi ta sống những gì được nói trong Khóa Cursillo.”

Đó là một nơi mà những sự thật nói đến trong Khóa Cursillo được thể hiện ‘trong thực tế’.

uối tiếp kiến của ông Eduardo Bonnin với Đức Bênêđictô XVI là một cách sắp đặt của Chúa Thánh Thần! Trước đây Eduardo đã từng gặp Giáo Hoàng Paul VI và vài lần gặp Giáo hoàng John Paul II, nay ông rất mong muốn được gặp Giáo hoàng

Benedict XVI. Vào thời điểm đó, tôi đang phục vụ ở cương vị Chủ tịch Ban Chấp Hành OMCC và cũng là bạn của Eduardo, những người bạn quen của chúng tôi yêu cầu tôi vui lòng sắp xếp một buổi tiếp kiến với Giáo hoàng Benedict XVI, vì điều đó sẽ mang lại cho Eduardo niềm vui lớn.

Với một yêu cầu như vậy, tôi cảm thấy hoàn toàn vô vọng để có thể sắp xếp một cuộc tiếp kiến với Đức Giáo hoàng, vì tôi không biết phải làm như thế nào. Tuy nhiên, vì biết rằng người bạn của chúng tôi, Eduardo, rất muốn điều đó, tôi đã gia tăng lời cầu nguyện để xin Chúa Thánh Thần soi sáng và giúp tôi tìm ra cách để có được cuộc tiếp kiến đó. Và tôi đã tận lực rất nhiều trong nỗ lực can thiệp!

Một thời gian sau, Giáo sư Guzmán Carriquiry, thứ trưởng Hội đồng Giáo hoàng về Giáo dân, mời tôi trình bày một Rollo trong cuộc họp Thường niên của Hội Đồng tại Vatican. Tôi đã vui vẻ chấp nhận, vì lúc đó tôi là đại diện cho Phong trào Cursillo. Đây là sự can thiệp đầu tiên của Chúa Thánh Thần. Khi Giáo sư Guzmán mời tôi nói Rollo đó, tôi chợt hỏi ông ấy liệu vị sáng lập Phong Trào Eduardo Bonnin Aguiló có thể đi cùng tôi và chia sẻ Rollo với tôi không, và ông ấy nói đó là một ý tưởng tuyệt vời. Nhưng tôi phải thêm rằng Eduardo đã lớn tuổi và ông ấy sẽ đi từ Mallorca đến Rome, còn tôi từ Hoa Kỳ đến Rome, và cần có người đi cùng ông ấy. Cuối cùng ông ấy nói rằng không trở ngại gì cả. Vì vậy, lời mời Juan Ruiz đã được nói thêm cho Eduardo Bonnin Aguiló và Arsenio Pacheco, người sẽ đi cùng ông từ Mallorca đến Rome. Thế là, lời mời cho một người trở thành lời mời cho ba người, với phí tổn chuyến bay và chỗ ở được chu cấp đầy đủ. Trong thời gian này, việc chúng tôi sẽ tiếp kiến Giáo hoàng đã không hề được đề cập đến.

Khi tôi chia sẻ điều này với Eduardo, ông ấy đã lộ vẻ vui mừng khôn xiết, vì chúng tôi sắp có cơ hội nói về Phong trào Cursillo tại Vatican, trước Hội đồng Giáo hoàng về Giáo dân. Và tôi nói với Eduardo rằng tôi sẽ có hai phút để giới thiệu chủ đề, và ông ấy sẽ nói trong mười ba phút, không quá một giây nào, và tôi sẽ kết thúc với các câu hỏi và trả lời.

Với kế hoạch này, ông ấy bắt tay làm việc ngay lập tức. Nhưng có một trở ngại khác, ông bị ốm và bác sĩ của ông sẽ không cho phép ông du hành. Vị bác sĩ này, cũng là một Cursillista và là bạn lớn của Eduardo, hoàn toàn bị ông và Arsenio thuyết phục, đã cung cấp cho ông đầy đủ các loại thuốc cần thiết và cho phép Eduardo du hành, và Arsenio cùng tôi, sẽ chăm sóc cho ông.

Đây là một sự can thiệp khác của Chúa Thánh Thần, vì rất khó để ông ta đi lại trong tình trạng của mình.

CUỘC GẶP GỠ CỦA EDUARDO BONNÍN AGUILÓ VỚI ĐỨC GIÁO HOÀNG BENEDICT XVI

Thế là, chúng tôi đã đến Rome và gặp nhau tại nơi tổ chức hội nghị và nơi chúng tôi sẽ ở. Phòng họp nơi đó nằm giữa một chỗ khó tìm và chúng tôi luôn gặp khó khăn trong việc tìm kiếm nó. Hơn nữa, vì Eduardo đi rất chậm nên chúng tôi luôn đến muộn trong các buổi hội thảo. Nhưng chúng kiến tình trạng của Eduardo, không ai nói gì cả.

Vì vậy, khi đến lượt chúng tôi nói rollo, mọi thứ diễn ra đúng như kế hoạch và Eduardo đã không đi quá một giây thời gian quy định, vì khi Eduardo nói chuyện, không ai ngắt lời ông cả. Trong mười ba phút của rollo, Chúa Thánh Thần đã lôi cuốn mọi người với các đam mê từ cơ thể của ông. Họ say mê đến nỗi, các giám mục và hồng y có mặt nhận xét rằng khi Eduardo bắt đầu phát biểu, ông đã trẻ đi 50 tuổi.

Và đây là điều thú vị nhất: vào cuối các cuộc hội thảo, chúng tôi được cho biết rằng buổi họp thường niên của Hội đồng Giáo hoàng về Giáo dân sẽ là buổi bế mạc vào sáng hôm sau với Đức Bênêđictô XVI. Chúng tôi hoàn toàn không biết về điều này. Tuy nhiên, đó là cách Chúa Thánh Thần đã can thiệp để tôi có thể trình Eduardo Bonnin Aguiló, với tư cách là Người sáng lập Phong trào Cursillo, cho Đức Giáo hoàng Benedict XVI. Và như vậy, ước vọng lớn lao của người bạn Eduardo chúng tôi đã được mãn nguyện.

Tạ ơn Chúa Thánh Thần!

Juan Ruiz

Là một cá nhân, và như điều tự nhiên. Vào năm 2003, nhân chuyến đi thăm người thân ở Valencia, Tây Ban nha... Ở đó, giữa Đại Tây dương, tôi quyết định, là vì Valencia quá gần Mallorca, chỉ cần trèo lên một cây dừa tôi đã có thể nhìn thấy đảo đó... Vậy tại sao lại không đến cái nôi của Cursillo, và gặp người sáng lập?

Khi vừa đáp xuống Madrid, tôi cố gặp người nào đó có thể cho tôi biết cách nào để tìm ông; nhưng không có kết quả. Tôi không biết cách nào; nhưng tôi không từ bỏ ý định đó... Mallorca thì nhỏ, và Eduardo thì quá nổi danh... Điều ấy không thể là quá khó khăn.

Tôi chỉ bay đến “Palma de Mallorca” trong chuyến đầu tiên buổi sáng, tìm một chỗ để nghỉ ngơi và ra ngoài tìm Eduardo. Tôi hỏi thăm bất cứ người nào tôi gặp được trên đường, nhưng cũng chẳng có kết quả gì. Tôi không thể nào tin được, ngay tại cái nôi, không ai có ý tưởng Cursillo là cái gì, và cũng chẳng biết Eduardo Bonnin là ai.

Tìm kiếm một Nhân vật, Tìm thấy một Con người

Tôi quyết định, “không sao, tôi sẽ tìm đến Cala Figuera”. Ngạc nhiên thứ hai là tôi tìm ra hai chỗ cùng tên trên bản đồ tôi có. May mắn tôi nhớ ra cái tên “Santanyí” và bắt đầu hỏi thăm cách nào tới đó. Cuối cùng tôi lên chiếc xe buýt trên con đường dài khoảng 60 km (chừng 38 miles). Trên đường đi tôi ngắm những phong cảnh đẹp đẽ, những ngôi nhà trông giống như di tích của thời trung cổ và có cả những cối xay gió (làm tôi nhớ lại câu chuyện của “Don Quixote ở La Mancha”). Trong đầu óc tôi gọi ra căn nhà gỗ qua những hình ảnh, nơi khóa Cursillo đầu tiên được tổ chức vào năm 1944. Khi đến nơi, lại phải cuộc bộ và cuộc bộ, và hỏi thăm lại hỏi thăm; nhưng chẳng có dấu hiệu gì của Eduardo, của Cursillo, cũng chẳng cursillistas. Xem ra sự cố gắng đã thất bại rồi! Chẳng còn gì ngoài việc rảo quanh Palma, ăn bữa tối cho ngon, uống ly rượu vang, và trở về Valencia.

Cảm thấy mỗi một vì cứ phải rảo bộ quanh, tôi quyết định gọi một chiếc tắc-xi trở lại Palma. Người tài xế gọi chuyện cùng tôi. Biết được mục đích chuyến đi của tôi, anh nói với tôi rằng anh có nghe về Cursillo. Anh ngừng ở một góc phố và bảo tôi chờ một vài phút. Anh vào một cửa tiệm và khi bước ra, anh mang cho tôi vài tin tức. Anh nói rằng các cursillistas họp ở Palma; nhưng anh không rõ ở đâu và nếu tôi muốn anh có thể ngừng tại căn biệt thự nơi tổ chức khóa Cursillo thứ nhất, ở Cala Figuera. Thật tình mà nói, tìm tôi muốn ngừng đập. Anh dẫn tôi đến xem căn nhà. Chúng tôi ngừng trước cửa và chính là, đúng như tôi đã thấy trong hình. Đúng là một vài phút, và chúng tôi đã trên đường tới Palma. “Ít nhất tôi đã chính mắt nhìn thấy căn nhà,” Tôi tự nhủ mình, “Đó là một thắng lợi!”

Nhưng tham vọng tôi chưa ngừng ở đó. Đã đến được Palma, Tôi nghĩ có lẽ trong những nhà thờ ở đây có thể tìm ra được vài người biết về Cursillo. Gần chỗ xuống xe, tôi thấy một trường học Công giáo và tôi đến hỏi thăm. Người phụ nữ gặp

ở cửa nói với tôi rằng bà không biết, nhưng có một Linh mục ở đây là Cursillista, và bà gọi điện thoại cho ông. Khi gác máy, bà bảo tôi là vị Linh mục đang trên đường đến đây Vị linh mục là một người có tuổi và có năng lực khó tin. Ông đi qua rất nhiều phố, ông cố tìm kiếm trong ký ức, ông nói “Tôi nhớ ra... Ồ, chờ chút! Hãy đi lối này.” Nhiều lần tôi nghĩ ông đã quyết định đi đến đâu, và rồi ông đổi đường. Cuối cùng, chúng tôi bước vào một tiệm thuốc tây. Tại đó họ đã giúp chúng tôi... người được sĩ cầm điện thoại lên và gọi nhiều lần. Ông gọi một người và viết lên miếng giấy, rồi gọi người khác và lại viết xuống. Họ nói tiếng địa phương Mallorca, nên tôi chỉ đoán được là họ đang nói. Dường như là ai đó cho ông số điện thoại của người nào đó đã cho họ số điện thoại của ai đó. Cuối cùng ông đã có được số của Eduardo. Sau một phút nói qua điện thoại ông bảo tôi là Eduardo muốn gặp tôi trưa nay

Trưa hôm đó cái “momentazo” (thời điểm vĩ đại) xảy ra! Cuối cùng thì, ông đứng đó, trước mặt tôi, bằng xương bằng thịt, người sáng lập ra Cursillo Kitô giáo... Người được Chúa Thánh Linh khởi động để đem Phúc Âm đến cho càng nhiều người có thể, qua Tình bạn.

Tôi đã không có kế hoạch nào cũng không mong chờ gì nơi Eduardo. Tôi chỉ hứng khởi với ý nghĩ được gặp người sáng lập. Theo một cách, tôi tìm cơ hội được gặp một nhân vật. Tôi nghĩ chỉ gặp ông, và có thể hỏi ông vài câu về Cursillo. Tôi đã không sai lạc, là người sáng lập, ông phải là người có nhiều việc phải làm, và không thể để lỡ mất thời giờ.

Tôi không thể giải thích thế nào; nhưng tôi cảm thấy thoải mái, dễ chịu từ giây phút đầu tiên. Tôi bị đánh động bởi sự giản dị, bình thường của ông! Ông đối xử với tôi giống như chúng tôi đã biết nhau tự bao giờ. Ông xin lỗi vì đã để tôi phải chờ đợi. Tôi trả lời lẽ ra tôi phải biết ơn vì ông đã dành thời gian cho tôi, thật là không đúng lúc. “Không sao cả,” ông trả lời. Niềm vui, sự dễ dãi khi ông nói chuyện và chắc chắn với cách nào đó ông trả lời những câu hỏi của tôi, cho tôi cảm thấy đó không phải là gánh nặng khi ông đã dành thời gian cho tôi. Ông xem ra còn thích thú vì được đến với nhau nữa.

Tối hôm đó tôi còn nhận được thêm một món quà. Có buổi Ultreya ở Marloca, giống như mỗi thứ hai. Eduardo đã nghĩ tôi sẽ đến đó, và tôi tuyệt đối không để lỡ!

Khi tôi đến nơi thì đã có nhiều nhóm nhỏ đang họp. Ngay lúc tôi vừa tới thì có vài người ra chào đón và mời tôi vào họp với nhóm của họ. Không lâu sau đó, Eduardo cũng đến. Giống như mọi người khác, ông đến, chào hỏi cách rất bình dị. Trong buổi Ulyteya ông ngồi gần như ở giữa, giữ nguyên chỗ, lắng nghe rất chú tâm. Ông không nói điều gì, ông cũng chẳng được người ngồi trước nhắc nhở đến. Ông chỉ giản dị như một người trong số chúng tôi!

Tất cả mọi sự đều rất bình thường làm đôi khi tôi phải tìm được điều gì đã xảy ra. Tôi đến không được thông báo, không có một sắp xếp gì trước cả. Tôi sẽ không bao giờ được biết là ông có phải hủy bỏ chương trình nào không; mà người sáng lập phong trào Cursillo Kitô giáo, đã không chuẩn bị trước, dành thời gian cho tôi với lòng bao dung và bình dị. Cái người chia sẻ thời giờ cho tôi là Eduardo, một con người.

Tôi ra đi tìm kiếm một nhân vật, nhưng tôi lại tìm được một con người.

Omar Palacios

Ngày đầu tiên tôi gặp ông Eduardo, chúng tôi đang ở ngay bậc thềm của Đền Thánh Phêrô trong ngày kết thúc Đại Hội Ultreya Thế Giới lần thứ ba ngày 29, tháng 7, năm 2000. Chồng tôi, anh Juan, và tôi đã tham dự Khóa Cursillo vào mùa Thu năm trước và đã đi thế chỗ cho một cặp vợ chồng phút chót không thể tham dự. Như thế chúng tôi đã đến với Ultreya “bằng cách đi luồn cửa hậu” của Chúa. “Thật bất ngờ!”

Thật ra, hồi đó tôi không quan tâm lắm đến Đền Thánh Phêrô hay bất cứ gì liên quan đến các địa danh tôn giáo. Trước khi dự Khóa Cursillo, tôi rất nghi ngại là các địa danh này chắc chắn có gì quan trọng liên quan đến một đời sống đạo thật sự. Nhưng tôi lại hăng hái quan tâm đến Đại Hội Ultreya Thế Giới khi nghe thông báo tại Trường Lành Đạo. Thật là đáng nể khi Phong Trào Cursillo có thể quy tụ được mọi người từ khắp thế giới về tham dự.

Thế là chúng tôi đứng đó tại Đại Hội Ultreya Thế Giới với 350 cursillistas đến từ Nam California và ai cũng muốn ra xe bus để về cho sớm. Tôi thì không thể! Anh Juan và tôi đồng ý với nhau là chúng tôi sẽ hưởng từng giây phút và không ra về cho tới lúc cuối cùng. Do đó, khi Đại Hội Ultreya chấm dứt và mọi người đi hết, chúng tôi không nhớ được đường trở lại xe bus. Chúng tôi nhìn quanh và thấy anh Juan và chị Conchita Ruiz còn ở trên sân khấu nên chúng tôi đến gặp anh chị, biết rằng anh chị có thể dẫn đường cho chúng tôi về.

Tôi đã không biết gì nhiều về Cursillo lúc đó, nhưng chúng tôi đã rất thích một lớp học trong cuốn sách “Những Cuộc Thảo luận của Carla Figuera.” Và tôi bị lôi cuốn vào các cuộc đối thoại đó, nhất là cuộc thảo luận về Tình Bạn. Câu chuyện đó đã thấm nhập tim tôi y như cảm nghiệm tôi đã có trong Khóa Cursillo. Và tôi biết là một người tên Eduardo Bonnin đã viết bài về Tình Bạn. Nhiều cursillistas thường xuyên nhắc tới ông, lặp lại những điều ông nói và những điều này đã thật sự giúp tôi ngày càng tăng trưởng tình yêu với Chúa Kitô.

Thế là, chúng tôi đứng đó trên bậc thềm của Đền Thánh Phêrô và chị Conchita nói với tôi, “Anh chị lại đây gặp ông Eduardo.” Tôi tới gần và nói với ông, “Rất vui được gặp ông. Tôi rất thích đọc những gì ông viết.” Ông trả lời, “Đó chỉ là Phúc Âm thôi mà.” Vừa lúc đó chúng tôi được các chị em của ông nhắc cẩn thận đừng dè lên cánh tay ông trong lúc tôi chụp hình với ông và rồi chúng tôi ra về. Nhưng tôi cứ nghĩ mãi đến câu trả lời của ông trong thời gian lâu sau đó. Điều đó đối với tôi có vẻ hết sức quan trọng.

Từ đó, tôi ngày càng quan tâm học đạo. Tới mùa Thu năm 2000, tôi được nhờ giúp dịch tiểu sử của ông Eduardo, “Người Kitô hữu tập sự” Tôi vội nhận lời ngay và sau đó tôi đã trải qua hàng đêm ngồi trước computer để dịch chừng một chương mỗi tháng trong vòng 13 tháng kế tiếp. Đối với tôi đó là thời gian để tôi tìm biết về ông Eduardo cho chính tôi và để lòng tôi bị đánh động ngày càng cố sống sao cho nên một người con của Giáo Hội.

Chồng tôi, anh Juan, và tôi được mời gọi phục vụ trong Khối Tiền năm 2005. Tới khi đó thì tôi đã nhận ra có một số người nghĩ rằng việc học hỏi từ ông Eduardo rất dễ làm tranh cãi và gây hoang mang. Liều thuốc giải chuyện này đối với tôi có vẻ rất đơn giản, “hãy đến Mallorca mà tự tìm xem.” Tôi muốn đến Đại Hội Ultreya để nhìn xem ông Eduardo hành xử thế nào với các bạn hữu của ông. Theo lời mời của chị Mari Carmen và anh Arsenio, chồng tôi, các con chúng tôi là Albert, Luis và Antonio cùng tôi đã tới và ở lại nhà họ tại Palma trong một tuần thật thú vị.

Và lại một lần nữa, Chúa làm tôi ngạc nhiên qua sự quan tâm của người khác. Tôi gặp ông Eduardo lần thứ hai ngày 7 tháng Giêng năm 2005 vì chị Mari Carmen và anh Arsenio dàn xếp cho chúng tôi tới văn phòng của ông. Tại đó ông tiếp vợ chồng tôi và các con trong khoảng một tiếng đồng hồ.

Rồi tới năm 2006, tôi đang phục vụ trong vai trò Thư Ký của Tổ chức Cursillo Thế Giới (OMCC) thì được mời tới Rome tham dự Đại hội các Phong trào tôn giáo rồi tiếp theo là đi Mallorca để có thêm một cơ hội nữa gặp ông Eduardo và các bạn của ông.

Ngày ông Eduardo từ trần hôm 6 tháng Hai năm 2008, tôi đang ở tại Rome. Các bạn tôi, chị Gail Terrana, Maria Teresa Punyed và tôi được mời dự một đại hội, *Phẩm giá và ơn gọi phụ nữ*, với tư cách đại diện cho Phong Trào Cursillo. Một đêm lúc chúng tôi đang làm thủ tục ghi tên vào khách sạn, tôi nhận được điện thoại của anh Flavio, một cursillista ở tại Rome, báo tin cho tôi biết là ông Eduardo đã qua đời. Tôi cảm nhận một nỗi đau thật sâu xa trong lòng. Sau cơn thăng thốt, trí óc tôi vội nhớ xem tôi đã ở đâu trong giờ ông lìa đời vì anh Flavio có nhắc đến giờ ông mất. Lúc đó chúng tôi vừa trở về từ Đền Thánh Phêrô. Hôm đó là Thứ Tư Lễ Tro và tôi tính ra là lúc đó tôi đang ở ngay phía ngoài Đền Thánh, ngay trên những bậc thềm mà tôi đã được gặp ông Eduardo trong lần gặp gỡ đầu tiên. Đối với tôi, tôi cảm như ông Eduardo đã tới chào từ biệt tôi trên đường ông về thiên đàng.

Tôi ngỡ ngàng về quan niệm của mình đã thay đổi biết chừng nào. Bây giờ tôi chợt nhận ra biết bao cách Chúa dùng mọi sự để nối kết dân Ngài với Ngài và với Giáo Hội của Ngài. Bây giờ những bậc thềm Đền Thánh Phêrô đang kể cho tôi nghe chuyện bao điều ông Eduardo đã làm để đưa tôi và biết bao ngàn người khác đến với Giáo Hội bằng cách đơn giản là qua đời sống và truyền bá Phúc Âm. Chỉ Phúc Âm mà thôi!

Viết với tình yêu Thiên Chúa, ông Eduardo và tất cả bạn hữu tôi trong ngày Lễ Thăng Thiên, thứ Năm 13 tháng Năm, 2021.

Maribel Gómez, người tập sự theo Người Kitô hữu tập sự

Món Quà Của Tình Bạn Và Niềm Vui Thú Vị

EDUARDO BONNÍN AGUILÓ TẶNG CHO TÔI

Tôi tên là Concepción (Conchita, Conchis). Chồng tôi Juan Ruiz và tôi đã sống với Phong Trào từ tháng 10 năm 1977 tại Tổng giáo phận Los Angeles. Không lâu sau biến cố thay đổi cuộc đời này, Ruiz và tôi đã gặp Eduardo Bonnin Aguilo tại Trường Lành đạo của cùng một Tổng giáo phận này. Từ cuộc gặp gỡ ấy, chúng tôi đã tạo được một sự liên hệ qua tình bạn hơn 40 năm trong đời này và tiếp qua đời sau từ thiên đàng.

Tôi muốn kể cho các bạn nghe mối quan hệ đẹp đẽ như thế nào của chúng tôi với người bạn tuyệt vời thích đọc sách này mà có cái thú là sáng nào cũng uống nước lạnh thêm nhiều nước đá và thường hỏi tôi rằng tôi có tin rằng trên thiên đàng cũng sẽ có thứ này không.

Eduardo tuy lớn tuổi nhưng vẫn mang tâm hồn của một đứa trẻ, luôn chú ý đến mọi chi tiết của những nơi ông đã từng đến thăm. Ông yêu loài vịt và sở hữu một bộ sưu tập lớn những mô hình các loại vịt, chồng tôi thường nói đùa với ông: "Eduardo, tôi nghĩ anh nên tách chúng ra vì tôi nghĩ chúng đang sinh sôi nảy nở".

Mỗi lần đến California, ông muốn ở lại tại nhà của chúng tôi và chúng tôi thường đưa ông đến các vùng Bắc lẫn Nam California, và mặc dù ông thông thạo tiếng Anh, ông lại muốn chúng tôi dịch những gì ông nói bằng tiếng Tây Ban Nha (không dễ dàng gì) vì khi ông trả lời quá nhanh đến nỗi đôi khi chúng tôi chỉ có thể dịch thoát theo ý mà thôi cho kịp, một ví dụ: một lần ông được mời đến San José California để thăm cộng đồng ngành Việt Nam, đó là một lần gặp gỡ độc đáo vì họ đã đón chào ông với bài hát "De Colores" bằng tiếng Tây Ban Nha, nhưng những người tham dự không nói được tiếng Anh, vì vậy nếu họ đặt một câu hỏi bằng tiếng Việt, người thông dịch chuyển sang tiếng Anh và hai vợ chồng tôi dịch lại sang tiếng Tây Ban Nha, sau đó là từ tiếng Tây Ban Nha, phiên dịch trở lại tiếng Anh rồi lại sang tiếng Việt, đúng là một cuộc phiêu lưu thú vị.

Gặp Gỡ Eduardo Bonnin, Sáng lập viên chính của Phong trào Cursillo ở Mallorca, Tây Ban Nha

Vào tháng 9-1994, Cộng đồng Cursillo Phi Luật tân Giáo phận Oakland có phúc được gặp Eduardo Bonnin trong hai lần khác nhau.

Lần thứ nhất vào ngày 10 tháng 9-1994. Eduardo được mời đến nói chuyện tại buổi hội thảo của Trường Lãnh đạo. Trong buổi hội thảo này, nhiều lãnh đạo trong các văn phòng điều hành giáo phận (có các Trưởng văn phòng Phi Luật tân hiện diện), có dịp gặp, nói chuyện và đặt các câu hỏi với Eduardo.

Trong bài nói chuyện, Bonnin đã nói về những ý niệm giản dị liên hệ đến Cursillo ... "giản dị nhưng không dễ dàng" Ông kêu mời cử tọa đón lấy cơ hội chuyển tiếp "thông điệp tốt nhất" --- bằng "kiên định, trung thành và xác tín" trong đức tin của mình.

Ông nói, Cursillo "là cuộc gặp gỡ với bản thân, với Chúa Kitô và với tha nhân". Ông nói về giới hạn và khả năng con người và sự cần bằng thích đáng trong việc nhìn ra và nhận thức về cả hai điều ấy. Ông nói về tình yêu, mở lòng so với cá nhân chủ nghĩa và làm sao để "cùng nhau, chúng ta có thể làm được tốt hơn".

Ông nói làm thế nào ông đã bắt đầu nhóm Công giáo Tiến hành địa phương nơi có nhóm nhỏ của ông, ông đã tham dự hội nhóm từ năm 1942. Ông nói rằng với Khối Hậu, một thái độ năng động cần phải được giữ gìn, chăm sóc và phát triển. Với sự khiêm nhường chân thành trước sau như một, ông nói rằng những hội nhóm bị xao lãng là vì bề ngoài nông cạn, khi một kẻ lể về những thành quả thay thế cho những chia sẻ riêng tư và đức tin trong cuộc sống

Ông cũng nói rằng Cursillo không bao giờ có ý "cứng nhắc". Hãy để người ta "đến với nhau tự nhiên bằng tình bạn thông thường".

Bonnin đặt nặng sự quan trọng của Hội nhóm và Ultreya... những "cột trụ" của trường lãnh đạo. Ông nhận ra rằng ý niệm "TIẾN LÊN" chỉ đạt được bằng cách đi xa hơn và sâu hơn, gặp gỡ người khác, bày tỏ sự thích thú với người khác và bằng cách tiếp tục thực hiện những công tác tông đồ vững chắc.

Trả lời câu hỏi của Cha Leo về "điều thách thức lớn nhất với Cursillo trong những năm tới đây là gì", ông nói, "Con người tốt!" và trả lời câu hỏi của Cha Fernando về "di sản" nào ông muốn để lại cho

Nhưng để trở lại chủ đề ban đầu. Ông thấy tôi có một bộ sưu tập tượng nhỏ của nhiều con voi và trong một chuyến đến thăm, ông và Jesús Valls, người đi cùng ông, đã yêu cầu chồng tôi đưa họ đến một cửa hàng nơi chúng tôi đã có lần ghé đến trước đó, nhưng chồng tôi (bị ra lệnh) ngồi đợi trong xe, rồi họ vào tiệm và trở ra với một chiếc giỏ xách lớn và khi về đến nhà, ông lấy ra một con voi đen và đặt tên cho nó là Fermín. Và kể từ đó, bất cứ khi nào chúng tôi nói chuyện với ông qua điện thoại, ông luôn hỏi chúng tôi rằng liệu con voi có được chăm sóc đàng hoàng và được cho ăn uống đầy đủ không.

Trong một chuyến du lịch, chồng tôi ghé đến Mallorca, biết rằng sinh nhật tôi là vào tháng Năm, ông đã gửi cho tôi một mô hình chú voi nhỏ nhắn dễ thương khác mà ông không đặt tên, chỉ nói rằng đó là một món quà nhỏ mà ông muốn tôi luôn nhớ đến ông. Tôi nghĩ đến ông hàng ngày với nụ cười đẹp và tâm hồn đơn sơ lúc đối xử với tất cả mọi người và tôi vẫn nghĩ rằng ông vẫn ở bên cạnh chúng tôi. Tôi tiếp tục chăm sóc Fermín và chú voi con mà ông đã gửi tặng tôi với lòng quý mến để tôi luôn nhớ về ông De Colores gởi lên tận thiên đàng,

Conchita Ruiz

người khác qua đời sống đạo đức của ông, ông nói, tôi không có đòi hỏi gì hơn là: chỉ cho những ai biết rằng "Thiên Chúa yêu mến họ".

Lần thứ hai trong ngày kế tiếp, 11 tháng 9, Eduardo đến chúc mừng kỷ niệm "Ba mươi năm cộng đồng" Cursillo của Giáo phận Oakland.

Cộng đồng Cursillo Phi Luật tân được chúc phúc cách riêng để sửa soạn cho mốc lịch sử này. Đó thật là một sự kiện quan trọng vì con người khởi sự đầu tiên đang ở giữa chúng ta, bắt tay, ngồi, ăn uống, nói chuyện, ca hát và cầu nguyện chung với chúng ta.

Những người có mặt trong buổi lễ có thể chứng thực rằng Eduardo Bonnin là một kiểu mẫu hoàn hảo nhất về khiêm nhường và dịu dàng. Trong hai ngày đó, ông không hề kể công vào cái phong trào nay đã lan rộng khắp năm châu toàn thế giới. Eduardo trong tuổi giữa 70 của ông vẫn còn đầy nhiệt tình và sức lực khi phát biểu. Bản thân ông là một giáo dân, ông phục vụ như một kiểu mẫu tuyệt vời cho chúng ta, là những giáo dân có thể làm, để truyền giáo trong "môi trường" chúng ta.

Ông nói về lúc khởi đầu của Phong trào vào những năm cuối 1940. Với cung cách thật Cursillo, ông cho chúng tôi về kinh nghiệm của mình trong phong trào. Ông được cử tọa đứng lên tung hô hai lần dài trước và sau bài nói. Ông lập đi lập lại điều đã nói tại buổi hội thảo lãnh đạo rằng "khóa cursillo cuối tuần là cuộc gặp gỡ với bản thân, với Chúa Kitô và với tha nhân ..."

Thật là một cảm nghiệm quý báu được nghe ông nói, được ở cùng người đã làm nên sự thay đổi cho hàng trăm ngàn người trên khắp thế giới.

Nguồn: MARIPOSA, Thư tín của Cursillo Phi Luật tân-Giáo phận Oakland, ấn bản 9-1994
Biên tập: Carmen Revecho
Phụ tá biên tập: Raul Roberto

"My Papa" Eduardo Bonnin

a số Cursillistas tại Hoa Kỳ, theo tôi nghĩ, chắc đã có ít nhất một cơ hội trông thấy, nghe, gặp, ôm lấy vị sáng lập Phong Trào Cursillo đầu yếu của chúng ta, đó là Ông Eduardo Bonnin đến từ Đảo Mallorca, Tây Ban Nha. Mỗi khi tôi chào ông với lời thân thương "Chào Bố" bằng tiếng Tây Ban Nha, Mi Papa! Ông chỉ mỉm cười.

Tôi không nhớ chính xác ngày tháng năm nào tôi đã gặp Ông Eduardo Bonnin lần đầu tiên bởi vì ông đã tham dự nhiều Đại Hội Cursillo Toàn Quốc tại Hoa Kỳ. Trong những dịp khác nhau, hình ảnh của ông bất chợt hiện lên trong tâm trí tôi như khi tôi khởi sự viết bài tâm tình này. Rồi thân thương nhớ lại giọng nói lớn tiếng của ông vọng ra trong nhiều bài thuyết trình, tuy nhiên, giọng nói êm dịu của ông kèm với ánh mắt nghiêm nghị nhưng đáng ngưỡng mộ trong các bài nói chuyện rộn ràng vang lên trong tai tôi khi tôi đánh máy bài chia sẻ này.

Tôi thật sự may mắn đã có thể tham dự hai Đại Hội Cursillo Thế Giới, một tại Roma, và một tại Sao Paolo, Ba Tây, và khá nhiều Đại Hội Cursillo vùng Á Châu-Thái Bình Dương được tổ chức hoặc là tại Bangkok (Thái Lan), Manila (Phi Luật Tân), Taipei (Đài Loan), Seoul (Nam Hàn), hay là tại Hawaii

và Đảo Guam (thuộc các Đảo Thái Bình Dương).

"Bố Bonnin của tôi" đã tham dự hầu hết các Đại Hội Cursillo Quốc Tế, Miền hoặc Toàn Quốc, và hiển nhiên ông hiện diện trong mọi buổi Đàm Thoại về Cursillo (Cursillo Conversaciones) tại Cala Figuera hoặc diễn ra tại Mallorca, quê hương của ông và là nơi sinh của Phong Trào Cursillo chúng ta. Tôi cũng được điểm phúc tham dự vài Hội Nghị về Cursillo với ông tại đó.

Biến cố tuyệt vời và gây ấn tượng nhiều nhất trong đời tôi là một Cursillista đã xảy ra khoảng 15 năm qua. Tôi thật may mắn đã được tháp tùng anh Tom Sarg lúc đó là Giám Đốc Điều Hành Phong Trào Cursillo tại Hoa Kỳ, cùng với hai đồng nghiệp của tôi là anh Victor Lugo và Jorge Barcelo, Điều Hợp Viên Toàn Quốc phục vụ Cộng Đồng Cursillo nói tiếng Anh và Tây Ban Nha, trong một chuyến đi Mallorca, Tây Ban Nha trọn một tuần lễ với mục đích gặp gỡ "Bố Tôi" Eduardo Bonnin nhằm tham khảo và tìm hiểu cận kề hơn về Tâm Tưởng Phong Trào Cursillo ngay tại thư viện riêng của ông. Anh em chúng tôi đã gặp ông vào mỗi buổi sáng trong 5 ngày liên tiếp và thời gian còn lại trong tuần ở Mallorca thì đi thăm nhằm kết nối tình thân với các anh chị điều hành Phong Trào Cursillo tại địa phương và các anh chị Cursillistas khác bất chấp tình trạng bất đồng ngôn ngữ giữa chúng tôi. Chúng tôi đã có cơ hội thú vị khi tham dự một buổi Ultreya nhằm quan sát và học hỏi thêm. Cơ hội hiếm hoi đó giúp đi tìm sự thật và học hỏi thêm về Tâm Tưởng Cursillo từ vị Sáng Lập Cursillo mà chính cá nhân tôi rất trọng vọng và trân quý trong đời sống của một Cursillista. Tôi đã về hưu khỏi vai trò Điều Hợp Viên Việt Nam Phong Trào Cursillo Toàn Quốc Hoa Kỳ lúc 75 tuổi, ngay sau Đại Hội Cursillo Toàn Quốc năm 2016.

Theo Ông Eduardo Bonnin, chiếc kiềng Ba Chân Cursillo: **Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo** thật thiết yếu đối với một Cursillista năng động. Ông Bonnin thường xuyên nhấn mạnh rằng "**Hành Đạo**" xảy ra một cách tự nhiên như là kết quả tất yếu của **Sùng Đạo và Học Đạo**, nhưng không đảo ngược lại. Tài liệu Cursillo xác quyết rằng ba điều hướng dẫn căn bản của Tâm Tưởng của Ông Eduardo Bonnin chính là Tình Yêu của Thiên Chúa, Tình Bạn và Con Người, đặc biệt những con người xa cách. Tiểu Sử của Ông

Eduardo Bonnin trên trang mạng của Phong Trào Cursillo Toàn Quốc Hoa Kỳ tuyên bố rằng "bài viết và dàn bài của Nghiên Cứu Môi Trường mà Ông Eduardo Bonnin trình bày cho công chúng lần đầu tiên tại Chung Viện của Giáo Phận ở Mallorca năm 1943, đã là một trong những ưu tư hàng đầu của Ông Bonnin". Điều này thật sự quan trọng bởi vì mọi Cursillistas đều trải qua cuộc sống của họ trong các môi trường có thể ảnh hưởng đến họ một cách thuận lợi, hoặc tác hại họ một cách thâm trọng. Vì thế mà tại sao Tâm Tưởng Cursillo khuyến khích tất cả các Cursillistas nỗ lực sống chiếc kiềng "Sùng Đạo và Học Đạo" một cách hữu ích nhằm hoán cải con người sống ngay trong các môi trường của chính các Cursillistas.

Tôi đã tham dự Khóa Cursillo Cuối Tuần năm 1982, Khóa thứ 79 trong Giáo Phận Orange, Miền Nam California. Đó là Khóa Cursillo Cuối Tuần đầu tiên bằng tiếng Việt tại Giáo Phận và là Khóa bằng tiếng Việt thứ hai tổ chức tại Hoa Kỳ. Khóa Cursillo đầu tiên bằng tiếng Việt tại Mỹ đã được diễn ra tại Giáo Phận Lafayette, Louisiana, năm 1981. Ban Điều Hành hai Khóa Cursillo đó đã tham dự Khóa tại Việt Nam trước khi họ bị nạn chính trị sau khi Nam Việt Nam sụp đổ rơi vào chế độ Cộng Sản ngày 30-4-1975. Điều Hợp Viên Khóa Cursillo Cuối Tuần (tại Việt Nam gọi là Viện Trưởng) là Ông Trương Thành Khán, một người Việt bị nạn Cộng Sản đang sống tại Pháp đã được mời điều hành Khóa Cursillo tiếng Việt tại Giáo Phận Orange.

Hội Nhóm Cursillo của chúng tôi thường xuyên suy niệm về những lời Chúa Giêsu nói với các môn đệ của Người trước khi vinh hiển về trời: "*Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo.*" (Marcô 16:15). Thánh Giacôbê cũng đã soi dẫn chúng tôi với những lời khuyến khích như sau, "*Anh em hãy đem Lời ấy ra thực hành, chứ đừng nghe suông và lừa dối chính mình.*" (Giacôbê 1:22) "*Ai bảo rằng mình có đức tin mà không hành động theo đức tin, thì nào có lợi ích gì?*" (Giacôbê 2:14). Ông Bonnin có lý khi xác quyết chân lý trong cái Kiềng Ba Chân của Phong Trào Cursillo như sau: Hành Đạo là kết quả đương nhiên của Sùng Đạo và Học Đạo.

Rất may mắn tôi đã có cơ hội được trở lại Mallorca một thời gian sau khi "Bố tôi" qua đời, và đã sốt sắng cầu nguyện cho ông ngay tại mộ nằm trong nhà nguyện của Dòng Phanxicô (Capuchin Church). Tôi đã từng suy niệm về phương châm của ông được khắc trên mộ bia, đó là "*Một Kitô-hữu Tập Sự*", và tôi thường xuyên suy luận về phần chính mình là ai.

Joachim Lê Tinh Thông

Chúng ta hãy cùng nhau thành tâm đọc lời cầu nguyện do Phong Trào Cursillo tại Mallorca đề nghị: "*Lạy Chúa là Đấng ban phát mọi ơn lành và quyền lực. Chúa đã ban cho tôi tớ Chúa là Ông Eduardo Bonnin Aguilo được đặc ân hiến dâng trọn đời ông cho công việc của Phong Trào Cursillo trong Kitô Giáo với lòng khiêm cung và quảng đại, như ông đã ra đi khắp Năm Châu công bố Thiên Chúa trong Đức Kitô yêu thương chúng ta. Xin Đức Chúa Cha, qua lời chuyển cầu của Chúa Giêsu, ban cho chúng con đặc ân mà chúng con khẩn cầu cùng Chúa Cha bây giờ:*"

"*Kính xin Chúa chúc lành chúng con là những công dân Hoa Kỳ; kính xin Chúa ban ơn bình an và sự phú cường cho Đất Nước chúng con; kính xin Chúa soi sáng những kẻ cai trị chúng con để họ quyết tâm mang lại lợi ích chung, cùng tôn trọng Luật Thánh Thiêng của Chúa.*" (trích từ Đức Tổng Giám Mục Carlo Maria Viganò, nguyên Sứ Thần Tòa Thánh tại Hoa Kỳ, từ 2011-2016.)

Chúng con cũng kính xin Chúa ban cho chúng con hồng ân là Tôi Tớ Chúa được phong chân phước vì sự vinh hiển lớn lao của Chúa và vì lợi ích của Giáo Hội được tỏa sáng trong suốt cuộc đời của các thánh. Chúng con khẩn cầu điều này vì danh Chúa Giêsu Chúa chúng con. Amen. (www.feba-usa.org).

Hồi Tưởng Lại Những Lần Gặp Gỡ Với

EDUARDO BONNÍN AGUILÓ

ôi tên là Omelio Fernandez, tôi đã tham dự khóa Cursillo tại Tổng Giáo Phận Newark, NJ vào tháng Hai năm 1976, và từ năm 1984 tôi sinh hoạt trong phong trào Cursillo tại Giáo Phận Palm Beach, FL.

Tôi được may mắn gặp gỡ Eduardo lần đầu tiên trong một Khóa Cursillo de Cursillos vào năm 1981 tại Philadelphia, Pennsylvania.

Lúc đó, tôi nhận ra đây là một người đàn ông rất giản dị và cho dù ông ta có nói bao lâu đi nữa, tất cả chúng tôi đều khao khát được lắng nghe. Qua chia sẻ của ông, chúng tôi nhận thấy được ông đã thực sự sống những gì mình rao giảng, và tình yêu và tình bạn đã tỏa ra từ chính con người của ông. Trải nghiệm đó giúp tôi thấy được nhu cầu cần tìm kiếm và khám phá thêm điều gì đó ở con người, sự quan trọng của tình bạn và sự cần thiết của Hội nhóm và Ultreya.

Tôi cũng có niềm vui khi được gặp, nghe và chia sẻ với Eduardo tại một vài Đại hội Toàn quốc tại Hoa Kỳ, trong những chuyến viếng thăm của ông tại Miami và trong ba khóa Cursillos de Cursillos khác, một ở Orlando từ ngày 6-9 tháng 4 năm 1989, một khóa khác trong Giáo phận Palm Beach của chúng tôi, từ ngày 5-7 tháng 4 năm 1991, và lần cuối cùng ở Miami, từ ngày 20-23 tháng 6 năm 1996.

Các Cursillistas trong Giáo phận chúng tôi đã sắp xếp các chi tiết chuyến viếng thăm của Eduardo, chúng tôi đã chuẩn bị một tấm biển lớn có ghi "Chào mừng Eduardo Bonnin" và ra phi trường Miami để đón ông. Chúng tôi nhớ đã nhìn thấy một cụ già nhỏ bé, đầu hói, với cặp kính lớn, xách một chiếc vali nhỏ, đi qua các hành lang của phi trường, nhìn từ phía bên này qua phía bên kia với nụ cười trên môi. Vợ tôi là người đầu tiên nhìn thấy ông và nói với mọi người "ông ấy đó" trong niềm vui tràn đầy khi gặp gỡ và cảm nhận được sự cuốn hút mà sự hiện diện của ông đã mang lại.

Khi nhìn thấy chúng tôi, Eduardo ngay lập tức nhận diện ra chúng tôi bằng tên gọi "Omelio, Alicia, Elpidio, ...". Đó là khoảnh khắc đầy xúc động khi Eduardo gọi tên của những người mà ông chỉ gặp một lần trong đời. Lời chào hỏi, niềm hân hoan, nụ cười, sự chia sẻ của ông ấy với mọi người chính là một cuộc gặp gỡ thực sự với Chúa Kitô.

Sau buổi tiếp tân, chúng tôi về lại Giáo phận Palm Beach, rất vui mừng khi biết rằng Eduardo Bonnin sẽ ở tại nhà của chúng tôi ở thành phố Jupiter, Florida. Tôi vẫn nhớ lời nhận xét khôi hài của ông khi chúng tôi về đến nhà "thật tuyệt vời, chúng ta đã đi đến Sao Mộc, chẳng bao lâu nữa chúng ta sẽ có Khóa Cursillo trên mặt trăng".

Được Eduardo ở lại trong nhà mình là điều mà chúng tôi sẽ không bao giờ quên. Chúng tôi đã cảm nhận được sự hào hứng và niềm vui vì sự hiện diện của Eduardo và có cơ hội để "nài ép" (như ông vẫn thường nói), để được nghe những điều kỳ diệu về sự khôn ngoan của ông trong nhiều lúc chia sẻ thân mật.

Sống trong nhà chúng tôi lúc đó có bố vợ tôi, một người Galicia 87 tuổi, con trai 4 tuổi của chúng tôi, vợ tôi và tôi. Trong vài ngày sau đó, chúng tôi đã có thể thấy Eduardo chia sẻ một cách thân tình và vui vẻ với cả bố vợ và con trai tôi. Tôi nhớ Eduardo đã nói chuyện với bố vợ tôi về cuộc chiến ở Tây Ban Nha, về những kinh nghiệm sống, về chí khí, về gia đình, họ nói chuyện như thể là những người bạn cũ. Và ông cũng đã dành thì giờ cho cậu con trai 4 tuổi của chúng tôi, dạy nó những trò ảo thuật và họ đã cùng cười vang trong bầu khí của sự hạnh phúc gia đình thực sự.

Chia sẻ với Eduardo mang một khía cạnh kỳ diệu, khi sau mỗi bữa ăn, chúng tôi đã nói chuyện rất lâu. Trong những lúc chia sẻ này, chúng tôi đã hỏi ông rất nhiều câu hỏi, và lắng nghe những kinh nghiệm và lời chỉ bảo của ông. Chúng tôi sẽ không bao giờ quên những khoảnh khắc tuyệt vời đó với Eduardo, trái tim chúng tôi đập nhịp với cảm xúc và niềm vui, chúng tôi đang ở cùng với một con người tuyệt vời và chúng tôi hít thở một bầu không khí thánh thiện. Chúng tôi thực sự cảm nhận được sự hiện diện của Chúa Kitô trong sự khiêm nhường, chân thật, niềm vui, tình yêu, và sự khôn ngoan của ông, và trên hết đó là tình bạn của ông.

Eduardo có tài của một người mà khi gặp và nói chuyện với ông dù chỉ là lần đầu tiên, bạn sẽ cảm thấy ông như là người nhà, hoặc như một người bạn cũ. Chúng tôi cảm thấy điều đó khi Eduardo ở nhà chúng tôi, giống như là sự nếm thử những điều kỳ diệu của thiên đàng.

Eduardo, mặc dù là người có tên tuổi, nhưng ông không bao giờ lên mặt hay kiêu hãnh vì tất cả những gì Chúa đã hoàn thành thông qua mình. Sự khiêm tốn, giản dị và tự nhiên của ông là những phẩm chất đã tác động sâu sắc đến chúng tôi.

Chúng tôi luyến tiếc về khoảng thời gian mà chúng tôi đã chia sẻ với Eduardo vào tháng 4 năm 1991. Những lời của Eduardo vẫn còn khắc ghi trong tâm trí của chúng tôi, nhưng trên tất cả, với Eduardo chúng tôi luôn cảm nhận được tình bạn thực sự là như thế nào.

Ngày 13 tháng 5 năm 2021

Omelio Fernandez

Lời nguyện

Cho Sự Hiệp Nhất để Phân Định & Chấp Nhận Thánh Ý Chúa

1 Cr 1, 10-13 ¹⁰Thưa anh em, nhân danh Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, tôi khuyên tất cả anh em hãy nhất trí với nhau trong lời ăn tiếng nói, và đừng để có sự chia rẽ giữa anh em, nhưng hãy sống hoà thuận, một lòng một ý với nhau. ¹¹Thật vậy, thưa anh em, người nhà của bà Khorlô-e cho tôi hay tin có chuyện bè phái giữa anh em. ¹²Tôi muốn nói là trong anh em có những luận điệu như : "Tôi thuộc về ông Phao-lô, tôi thuộc về ông A-pô-lô, tôi thuộc về ông Kê-pha, tôi thuộc về Đức Ki-tô." ¹³Thế ra Đức Ki-tô đã bị chia năm xẻ bảy rồi ư ? Có phải Phao-lô đã chịu đóng đinh vào khổ giá vì anh em chăng ? Hay anh em đã chịu phép rửa nhân danh Phao-lô sao ?

Chúng ta cùng cầu nguyện: Lạy Cha Nhân từ, Đấng Hằng Yêu thương, con đang bắt đầu một ngày mới. Khi con bắt đầu, con chỉ xin một trái tim mừng vui hân hoan. Xin giúp con phản ánh niềm vui của Cha cho mọi người con tiếp xúc. Xin giúp con biết dùng lời đúng thời đúng cách, biết lặng im khi cần, không xúc phạm và không làm tổn thương tình cảm của người khác. Xin giúp con trải nghiệm tình yêu của Cha nơi tâm hồn của những người con sẽ gặp hôm nay.

Trong niềm say mến của con đối với món quà Phong trào Cursillo, xin cho con tỏa sáng tình yêu của Cha cho tất cả những ai mà Cha mời con gặp gỡ. Xin gửi Thánh Thần Cha đến để hướng dẫn và chỉ đạo Phong trào Cursillo như một lối sống để đem tình yêu của Cha vào một thế giới đang rất cần tình yêu trắng hoa của Cha. Xin đừng để con khép kín lòng mình với các nhu cầu của người khác. Xin ban cho con tính kiên nhẫn và giúp con tìm ra giải pháp thích hợp trong mọi công tác Phong trào Cursillo giao phó. Xin cho công việc của con biểu lộ được sự quan tâm của Cha đến tất cả mọi người nam nữ. Nguyện xin Ý Cha được thể hiện trong mọi sự. Amen

THE 31ST NATIONAL ENCOUNTER

OUR 2nd VIRTUAL ENCOUNTER

JULY 23-24, 2021

**SAVE
THE DATE!**

United in Friendship

VIRTUAL FELLOWSHIP

LIVESTREAM MASSES

BREAKOUT SESSIONS

SPIRITUAL KEYNOTE:

**CHARISM IN THE LIGHT OF
THE GOSPEL OF JESUS**

LAITY KEYNOTE:

**UNITY IN FRIENDSHIP:
CHRIST, PERSON, &
FRIENDSHIP**

SPIRITUAL ROLLO:

***Commitment and Discipline of the
Cursillo Leaders***

- English: Fr. Mark
- Spanish: Deacon Andy
- Vietnamese: Father Quang Pham

LAY ROLLO:

***Faithful Stewards of the Cursillo
Movement***

- English: Vince Johnson
- Spanish: José Luis Rubio
- Vietnamese: Maria Nga Nguyen

REGISTER NOW!

